
Marita G. Schmitz
Мамац
„прачног“ близанца
Моја бајка туш близанца
- истинита прича -

Мамац „мрачног“ близанца

Било је то... убрзо након мог 19. рођендана - након раскида са мојим првим дечком - веза је трајала око 2 године - са којим сам заправо желела да се уселим - иселила сам се из куће својих родитеља у свој први стан . Желео сам да будем независан и да живим близу свог посла. Изнад свега, нисам видео потребу да родитељима дам новац за смештај и храну. Јер то је оно што од сада треба да радим.

Неколико недеља пре него што сам се иселио, сазнао сам од пријатеља да ће у нашем граду бити такозвани телефонски састанак са својеврсном конференцијском везом – где више људи може да разговара једни са другима у исто време. Морао сам да пробам ово.

Било је смешно – сви су причали одједном. Онда сам морао да смислим надимак/надимак јер нико није хтео да ми да право име. Већина је имала имена животиња или филмских ликова.

Било је веома смешно и разговарали смо о томе да желимо да се нађемо као група некада.

Било је неколико телефонских бројева које сте могли да бирате - и праве клике су се појавиле из њих и почеле да се састају. Договорили смо се око тачке састанка на коју се већина људи сложила и онда смо се срели. На првом састанку било је само неколико – можда 10-15 људи мешовитих узраста.

Пре него што сам отишао на први састанак приметио сам веома пријатан глас који ме зове по имену. Било је много симпатија када смо се упознали - сви смо се заправо добро слагали. Био је то забаван састанак. Сада, поред имена и многих гласова, могли сте да видите и људе. Наравно, неки људи су замишљали да је потпуно другачије. Било је веома смешно и сви смо уживали.

Тада смо се све више сретали; понекад да одемо на клизање, понекад само да попијемо пиће и разговарамо - обично на одређеном месту састанка (бистро/кафе).

Ту је био - увек изнова - тај један глас који је стално дозивао моје име - само што сам

сада знао коме припада. И ја сам се придружио и прозвао и његово име.

Били смо веома наклоњени једно другом. Као што сам рекао, ја сам имао само 19 година, а он је већ имао 25 година. Нисам баш знао како да га проценим. Били смо као пријатељи; и управо сам раскинула са својим првим дечком, са којим сам била скоро 2 године. Као што је горе описано, управо сам се одселио и желео сам да уживам у свом животу - идем на плес и упознајем људе. Нисам размишљао ни о чему осим да поново почнем нешто чврсто. Били смо веома пажљиви једни према другима.

Међутим, приметио сам да је он заиста био импресиониран мојим темпераментом и мојом жељом за животом. И авантура ме је привукла.

Па, ту и тамо смо се покупили код куће да заједно одемо на место састанка или се чак доведемо кући.

Из било ког разлога, од њега никада није било приступа.

С њим је било некако чудно. Једном сам му ставио руку на раме на састанку... Али ништа се није вратило.

Па, рекао сам себи: „Да, ми смо само другари и све је у реду“.

Али после, у мени су се појавила осећања - као - можда нисам била довољно добра, нисам имала тако добар посао као он. Био сам веома дечачки и пријатељ. Можда није његов тип жене - или није довољно дамски.

У то време нисам баш размишљао о томе зашто смо били толико упознати једно са другим. Али чути његов глас на телефону увек је било веома магично - чак и привлачно.

Ишао сам ту и тамо на састајалиште, где год сам се нашао или на активности у којима сам уживао.
У међувремену сам тамо нашао и пријатеља. Често сам викендом одлазио на плес са њом - понекад у плесну салу или у дискотеку. Дошао је и тамо. Састанци су постајали све ређи и ја сам проводио више времена са својом девојком – понекад смо се викендом возили до ње или куће мојих родитеља и одлазили у локалну дискотеку.

Састанци су настављени неко време и ту и тамо смо наилазили једни на друге.

Неко му је рекао да имам новог дечка - и од тада смо се видели само случајно. Никада није било прилике за лични/приватни разговор са њим - увек је било других.

Онда сам отишао на друго место састанка са другим бројем телефона. У ствари, тамо сам га срео. Када сам га видела, све што сам могла да се сетим биле су речи: "О, опет, била сам мало увређена, јер нисам знала да је он имао новог дечка." само дубоко у веома срдачном разговору са другом младом дамом.

Па, ваљда сам био мало љубоморан. Међутим, знао сам да је то приметио само на кратко – од нашег последњег контакта.

Он и ја – ретко смо више налетали; Прошло је доста времена - најмање 2-3 године - када смо се случајно срели у куповини током паузе за ручак.

Било је чудно - заправо смо само мало разговарали о томе где ко сада ради и живи.

Али мислим да сам мало муцао. Не знам. Некако сам био заиста срећан што сам га поново видео. Пошто смо имали само кратку паузу за ручак и обоје отишли у

куповину, растали смо се прилично брзо – не разменивши бројеве телефона. Сада је живео у другом делу града; а ја сам се већ преселио на село да живим код новог пријатеља. И радио само у граду.

Некако ми је састанак оставио нелагоду. Размишљао сам о томе изнова и изнова. Стално сам виђала његово лице испред себе – смешкајући ми се. Некако ме није испуштало – некако магнетски. Шта је то било?

Претпостављам да је то било око годину дана касније - мислила сам да желим поново да га видим - иако сам још увек била у тој једној вези.

Али некако сам жудео да га поново видим. Види да ли има још. Био сам радознао и стално сам виђао његово насмејано лице испред себе. Како је био срећан што ме је поново видео. Ммх, баш сам желео да сазнам да ли међу нама постоји нешто - да ли постоји нешто више - од само пријатељства.

Али како да то урадим? Тешко ми је да свом садашњем дечку кажем: „Идем да видим старог пријатеља од раније...“

Али ипак сам искористила прилику и одвезла се (45 минута аутом) да га видим за викенд - када мој дечко није био код куће.

Ушао сам у његов стан – показао ми је около. Леп стан, рекао сам. А онда – морао сам да знам – како ће реаговати?

Притиснула сам му пољубац у уста. Али видео сам само страх у његовим очима. Питао је да ли не желим да останем, али нисам могао ништа да урадим са страхом у његовим очима, а истовремено сам се плашио да сам већ био разоткривен код куће, да сам можда већ недостајао и да сам Упао бих у невољу да јесам, дуже бих се клонио. И ја сам поново имала тај осећај, питајући се да ли може да буде искрен, да ли сам довољно добра за њега, довољно женствена и довољно привлачна за њега. У мени се јавио исти осећај као тада.

Брзо сам се поздравио. Вратио сам се у ауто и одвезао се кући.
Рекао сам себи: „Не, онда вероватно нема ништа више и то је у реду“.

Касније, после неколико дана или недеља - не могу да се сетим тачно данас -

написао сам му друго писмо. Прво сам на њему написао свог пошиљаоца - па поново прецртао. Послано. То је било то.

Отприлике 2 године касније удала сам се за свог тадашњег дечка - али нисам могла да га избацим из главе. Стално сам размишљао и сањао – шта би било да сам остао тамо? Па – вероватно никад нећу сазнати – помислио сам.

Па, била сам са својим дечком у то време само 7 година (укључујући венчање). Онда је преварио. Иселио сам се. Развели смо се.

Онда сам поново покушао да га пронађем (мој леп телефонски глас). Али нисам имао тренутни број телефона - а он тамо више није ни живео. Па - али сам нашао број телефона његових родитеља у телефонском именику.

Размислите о томе на тренутак - онда то урадите. Позвао сам његове родитеље кући.

Његова мајка је дошла до телефона. Питао сам за њега и да ли ми може дати његов број телефона. Али она је рекла:

"Сада је са веома љубоморном девојком и не бих требало да тражим контакт са њим." Такође нисам добио број телефона из тог разлога.

Не сећам се тачно данас, али мислим да сам оставио број телефона, м.д.Б. пренеси му то да би могао да ступи у контакт са мном.

Е, штета, волео бих да причам са њим о том времену и о томе како сам стално размишљао о њему. Само сам желео да знам како му је и да ли се осећа исто као ја.

Нажалост, моја потрага за њим је била неуспешна.

Интернет!?! - Да, да је тако нешто тада постојало, можда бих га и нашао.

Нажалост, нисам случајно налетео на њега и нисам знао где сада ради, јер фирма у којој је тада радио више није постојала.

То је тада било то! „Онда би требало да буде срећан“, рекао сам себи.